

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

หลักการเพื่อการบรรลุความมั่นคงอาหารผ่านระบบการเกษตรและอาหารอย่างยั่งยืนในภูมิภาคเอเปค*

1. ความไม่มั่นคงอาหารเป็นความท้าทายระดับโลกที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน พวกเราในฐานะสมาชิกกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (เอเปค) เห็นด้วยว่าระบบการเกษตรและอาหารที่เชื่อถือได้นั้น สำคัญต่อสุขภาพในระยะยาว ความเป็นอยู่ของประชากร และเขตเศรษฐกิจของพวกเรา ความท้าทายด้านความมั่นคงอาหารที่พวกเราเผชิญมีความซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความต้องการที่จะผลิตอาหารให้เพียงพอ สำหรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและฐานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมถึงความท้าทายของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและด้านสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น และความตึงเครียดต่อการผลิตอาหาร จึงจำเป็นต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อสร้างแนวทางที่ยั่งยืนและมีภูมิคุ้มกันต่อการตอบสนองความต้องการอาหารของโลก พวกเราเชื่อว่าการเติบโตของผลิตภาพทางการเกษตรอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการผลิตที่เท่าเดิมหรือเพิ่มขึ้น ด้วยทรัพยากรที่น้อยลงนั้น เป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองต่อความมั่นคงอาหารและความต้องการด้านโภชนาการของคนในรุ่นปัจจุบันและคนรุ่นหลัง เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมการมีอยู่ของระบบการเกษตรและอาหารในระยะยาว
2. นอกจากนี้ พวกเรายังตระหนักว่าการพัฒนาไปข้างหน้าจำเป็นต้องดำเนินการไปสู่ระบบการเกษตรและอาหารที่ยั่งยืน ครอบคลุม ปรับตัวได้ และเชื่อถือได้ ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของการตัดสินใจและนโยบายที่โปร่งใส และสะท้อนถึงข้อตกลงและมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล นอกจากนี้ พวกเราทราบว่า ไม่มีแนวทางใดที่จะสามารถใช้ได้กับทุกสถานการณ์ ในการเปลี่ยนแปลงระบบการเกษตรและอาหาร การที่ระบบการเกษตรและอาหารจะยั่งยืนได้อย่างแท้จริง การพัฒนาควรสนับสนุนความครอบคลุมจากภายใน และความเป็นอยู่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบ เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ และเพิ่มความพยายามในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
3. พวกเราเชื่อว่าความมั่นคงอาหารไม่ได้ขึ้นอยู่กับการจัดหาอาหารที่เพียงพอเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับอาหารที่พอเพียง ความสามารถในการเข้าถึงอาหาร และการใช้ประโยชน์จากอาหาร การมีเสถียรภาพในทุกมิติเป็นสิ่งจำเป็นในการขับเคลื่อนระบบการเกษตรและอาหาร และพวกเราเล็งเห็นถึงความสำคัญของบทบาทของการค้าในเรื่องนี้ ด้วยเหตุนี้ พวกเราขอเน้นย้ำถึงความสำคัญของระบบการค้าพหุภาคีที่อยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ ไม่เลือกปฏิบัติ เปิดเผย เป็นธรรม ครอบคลุม เท่าเทียม และโปร่งใส โดยมีองค์การการค้าโลก (ดับเบิลยูทีโอ) เป็นแกนหลัก การค้าโลกที่เชื่อถือได้นั้น เป็นส่วนสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการอาหารของโลกที่เพิ่มขึ้น การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และโอกาสทางเศรษฐกิจ
4. นอกจากนี้ ในขณะที่พวกเราตระหนักดีว่าภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงอาหาร พวกเรายังทราบถึงความสำคัญของภาคเอกชน ในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักในระบบการเกษตรและอาหาร ตั้งแต่การผลิตอาหาร การแปรรูป การกระจายสินค้า จนถึงการค้าและการลงทุน ด้วยเหตุนี้ พวกเราจึงพยายามเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของภาคเอกชนตลอดห่วงโซ่คุณค่าด้านอาหาร
5. เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจร่วมกันระหว่างเขตเศรษฐกิจเอเปคถึงบทบาทที่สำคัญในการสนับสนุนความมั่นคงอาหารและโภชนาการ เอกสารฉบับนี้ได้กำหนดหลักการความร่วมมือระดับภูมิภาค และการสนทนาเกี่ยวกับ

การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน พันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อม และการค้าผ่านมุมมองของระบบการเกษตรและอาหาร พวกเราสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภูมิภาคที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของวิสัยทัศน์ร่วมบนหลักการเหล่านี้ พร้อมกับพัฒนาความยั่งยืนและการมีภูมิคุ้มกันในระบบการเกษตรและอาหาร

หลักการที่ 1: ส่งเสริมความยั่งยืนและการมีภูมิคุ้มกันของระบบการเกษตรและอาหารที่สนับสนุนความมั่นคงอาหาร การรักษาสีเขียว การส่งเสริมวิถีชีวิตที่ยั่งยืน และคำนึงถึงผลประโยชน์ทางสังคมสำหรับคนรุ่นปัจจุบันและในอนาคต

6. พวกเราให้ความสำคัญกับการรักษาสีเขียว และให้คุณค่ากับนโยบายที่เพิ่มการมีภูมิคุ้มกันของระบบการเกษตรและอาหารผ่านการดำเนินการที่ยั่งยืน ซึ่งจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว และการฟื้นตัว นโยบายเหล่านี้ควรลดผลกระทบทางลบต่อระบบการเกษตรและอาหาร ความมั่นคงอาหาร ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ เช่น น้ำและดิน พวกเรามุ่งมั่นให้มีความร่วมมืออย่างครอบคลุมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายตลอดห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งรวมถึงผู้ผลิตรายย่อยในระบบการเกษตรและอาหาร และการประมง เพื่อพัฒนาเครื่องมือและระบบที่ส่งเสริมการลงทุนในแนวปฏิบัติทางการเกษตรแบบยั่งยืนที่จัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พวกเราตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ทรัพยากรทางการเกษตรที่มีอยู่ในแต่ละเขตเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยการยกระดับระบบการเกษตรและอาหารในระดับชุมชน ระดับภูมิภาค และระดับโลก
7. พวกเราตระหนักว่าการที่ระบบการเกษตรและอาหารจะมีภูมิคุ้มกันและยั่งยืนนั้น ต้องมีประสิทธิผล และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเรื่องสำคัญในการเพิ่มความยั่งยืนของระบบการเกษตรและอาหาร ในลักษณะของการเพิ่มผลิตภาพ จนถึงตอนนี้ พวกเราทราบถึงความจำเป็นในการเพิ่มระดับการลงทุนอย่างรับผิดชอบในการทำเกษตรกรรม เพื่อสนับสนุนการก้าวไปสู่ระบบการเกษตรและอาหารอย่างยั่งยืน
8. ด้วยความตระหนักว่าผลประโยชน์ทางสังคมควรที่จะเข้าถึงได้สำหรับทุกคนและทุกชุมชน พวกเราจึงสนับสนุนระบบการเกษตรและอาหารที่ส่งเสริมสุขภาพ ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ของมนุษย์ ในการนี้ พวกเราเน้นย้ำการส่งเสริมและการตระหนักถึงวิสัยทัศน์ปุตราจายา พ.ศ. 2583 และ ปฏิญญาผู้นำเอเปค พ.ศ. 2565 ที่เรียกร้องให้มีการใช้แนวทางแบบครอบคลุม ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของสมาชิกทุกคนในสังคม และส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ รวมถึงการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ การสร้างความเข้มแข็งในกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (เอ็มเอสเอ็มอี) สตรี และกลุ่มอื่น ๆ ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ยังไม่ได้รับการปลดปล่อย เช่น ชนพื้นเมืองตามความเหมาะสม คนทุพพลภาพ และชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลและเขตชนบท พร้อมทั้งส่งเสริมบทบาทของเยาวชน ตามที่ระบุไว้ในแผนงานความมั่นคงทางอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573
9. พวกเราสนับสนุนนโยบายที่ให้ทุกคนมีส่วนร่วม ในการเป็นผู้นำและเติบโตในทุกระดับของระบบการเกษตรและอาหารอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ พวกเราสนับสนุนการเสริมสร้างความเป็นผู้นำ องค์ความรู้ และการมีส่วนร่วมของกลุ่มที่ได้กล่าวถึงข้างต้นในระบบการเกษตรและอาหาร พวกเรามีความพยายามที่จะปรับการทำงานของเรให้สอดคล้องกับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. 2573 ขององค์การสหประชาชาติ

หลักการที่ 2: ส่งเสริมนโยบายที่ตอบสนองต่อเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสถานการณ์ ซึ่งนำไปปรับใช้ เพื่อยกระดับความยั่งยืนและการมีภูมิคุ้มกัน ในระบบการเกษตรและอาหารที่มีความแตกต่างกัน

10. เราตระหนักว่าไม่มีแนวทางใดที่จะสามารถใช้ได้กับทุกสถานการณ์ ดังนั้น เราจึงยอมรับถึงความหลากหลายของสถานการณ์ที่มีอยู่ระหว่างและภายในเขตเศรษฐกิจเอเปค ซึ่งสถานการณ์เหล่านี้จำเป็นต้องมี นวัตกรรม และการพัฒนามาตรการที่เปิดกว้างตามความเหมาะสมของบริบท เพื่อการบรรลุความยั่งยืน การมีภูมิคุ้มกัน ของระบบการเกษตรและอาหาร โดยมาตรการความยั่งยืนและการมีภูมิคุ้มกันควรมุ่งเน้นไปที่การบรรลุผลลัพธ์ที่สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งไม่ได้กำหนดด้วยแนวทางปฏิบัติ และการนำมาตรการไปใช้ในเขตเศรษฐกิจ ไม่ควรเกิดการแทรกแซงด้วยแนวทางของเขตเศรษฐกิจอื่น ๆ ในด้านความยั่งยืนและศักยภาพทางการค้า ภายใต้ขอบเขตที่เปิดกว้างของมาตรการ เทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรม และแนวทางต่าง ๆ ที่พวกเราได้รับรู้ เช่น การเกษตรอัจฉริยะทางด้านสภาพภูมิอากาศ เทคโนโลยีชีวภาพทางการเกษตร เกษตรกรรมดิจิทัล เกษตรแม่นยำ การแก้ปัญหาที่มีธรรมชาติเป็นพื้นฐาน และ/หรือ แนวทางการปรับตัวโดยอาศัยระบบนิเวศ และการนำความรู้ดั้งเดิม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไปปรับใช้ตามความเหมาะสม
11. นอกจากนี้ พวกเราตระหนักว่าข้อมูลที่เชื่อถือได้ ทันเวลา และโปร่งใส การเข้าถึงและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันโดยสมัครใจ ระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลระดับโลก ตลอดจนถึงการปกป้อง ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลและสิทธิ์ในทรัพย์สินทางปัญญา เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบ การเกษตรและอาหารอย่างยั่งยืนและมีภูมิคุ้มกัน

หลักการที่ 3: ส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านระบบการเกษตรและอาหารของเอเปค มุ่งสู่ความยั่งยืน และการมี ภูมิคุ้มกัน ด้วยการตัดสินใจด้านนโยบายและกฎระเบียบที่แสดงให้เห็นถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่ เกี่ยวข้องและมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ

12. พวกเราตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์ และความโปร่งใสในการพัฒนานโยบายและกฎระเบียบ และเห็นตรงกันว่าสามารถนำมาปรับใช้ได้กับการสนทนาระดับภูมิภาค ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ของระบบการเกษตรและอาหาร พันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ และการค้า
13. ในขณะที่พวกเราพยายามที่จะบรรลุความมั่นคงอาหารและโภชนาการในภูมิภาคเอเปค ผ่านระบบการเกษตร และอาหารอย่างยั่งยืน พวกเราตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์และการประเมินความเสี่ยง ที่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ เช่น ความตกลงขององค์การการค้าโลก (ดับเบิลยูทีโอ) เรื่องความ ตกลงว่าด้วยการใช้บังคับมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (ข้อตกลง เอสพีเอส) และความตกลงว่าด้วย อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (ความตกลง ทีพีที) และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับระหว่างประเทศ ในการตัดสินใจด้านนโยบายและกฎระเบียบของพวกเรา
14. เนื่องจากนโยบายและข้อบังคับที่หลากหลายที่นำไปใช้ในการสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบการเกษตร และอาหารที่มีความยั่งยืนมากขึ้น พวกเราสนับสนุนความโปร่งใสและการแบ่งปันหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ พวกเราให้ความสำคัญของการเปิดกว้างและการแบ่งปันความรู้ตามความสมัครใจ เพื่อพัฒนาความเข้าใจและ ความร่วมมือ ในการส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่ดีในประเด็นเฉพาะ และการอ้างอิงด้านความยั่งยืนที่สามารถ พิสูจน์ได้

15. พวกเราวางแผนที่จะทำงานเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในภูมิภาค ในการตัดสินใจบนพื้นฐานของการประเมินทางวิทยาศาสตร์ และตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่กล่าวถึงสามเสาหลักแห่งความยั่งยืน (สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ) ในครั้งนี้ พวกเรามุ่งมั่นที่จะแบ่งปันงานวิจัยบทเรียนที่ได้รับ แนวปฏิบัติที่ดีในประเด็นเฉพาะ เครื่องมือและทรัพยากรที่สนับสนุนการพัฒนาระดับภูมิภาคของระบบการเกษตรและอาหารอย่างยั่งยืน ในลักษณะที่ปกป้องความเป็นส่วนตัว และข้อมูลที่เป็นกรรมสิทธิ์
- หลักการที่ 4: ส่งเสริมบทบาทของระบบการค้าพหุภาคี และตลาดที่มีความโปร่งใส คาดเดาได้ เปิดกว้าง และเป็นธรรม ในความมั่นคงอาหารระดับภูมิภาคและระดับโลก**
16. พวกเรายึดมั่นในระบบการค้าพหุภาคีที่อยู่บนพื้นฐานของกฎเกณฑ์ไม่เลือกปฏิบัติ เปิดเผย เป็นธรรม ครอบคลุม เสมอภาค และโปร่งใส โดยมีองค์การการค้าโลกเป็นแกนหลัก ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญของมาตรการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศของผลิตภัณฑ์ อาหาร สัตว์ และ พืช
17. พวกเราเน้นย้ำว่านโยบายและกฎระเบียบที่มีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงความยั่งยืนและการมีภูมิคุ้มกันของระบบการเกษตรและอาหารควรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ และลดการบิดเบือนทางการค้า มาตรการเหล่านี้ไม่ควรซับซ้อนเกินกว่าที่จำเป็น หรือกำหนดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ไม่เหมาะสม พวกเราสนับสนุนให้สมาชิกเอเปคตรวจสอบให้แน่ใจว่ามาตรการที่ใช้รับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ควรเป็นการเลือกปฏิบัติโดยผลการหรือไม่ยุติธรรม หรือทำหน้าที่เป็นอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี
18. พวกเรามุ่งมั่นในการหลีกเลี่ยงการจำกัดการส่งออกที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งเป็นไปตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า มาตรการที่ 11:2 (ก) หรือว่า 11 วรรค 2 (a) และบทบัญญัติที่ระบุไว้ในข้อ 12 ของความตกลงองค์การการค้าโลกว่าด้วยสินค้าเกษตร และจะคำนึงถึงความมุ่งมั่นของเราในการหลีกเลี่ยงการจำกัดการส่งออกที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งขัดขวางหรือจำกัดการค้าของสินค้าเกษตรและอาหารทั่วโลก พวกเราเน้นย้ำความจำเป็นในการลดความผันผวนของตลาดเกษตรและอาหารระหว่างประเทศที่มากเกินไป และจัดการกับความไม่แน่นอนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นภัยต่อความมั่นคงอาหารของโลก และส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบการเกษตรและอาหาร ในบริบทนี้ พวกเราเน้นย้ำถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการยกระดับความโปร่งใสในตลาดอาหารและปัจจัยการผลิต รวมถึงการแบ่งปันข้อมูล และเสริมสร้างความเข้มแข็งในระบบข้อมูลตลาดสินค้าเกษตร
19. ด้วยความสามารถของเรา พวกเราจะทำงานร่วมกับเขตเศรษฐกิจอื่น ๆ เพื่อระบุและสนับสนุนความช่วยเหลือทางวิชาการและการเสริมสร้างขีดความสามารถตามที่พวกเขาต้องการ เพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและได้ประโยชน์จากการเข้าถึงตลาดอาหารและสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ พวกเราจะดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมการแบ่งปันความรู้ตามความสมัครใจ บนเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกันระหว่างเขตเศรษฐกิจ และการร่วมมือภายในระบบของภูมิภาคเอเปค รวมถึงผ่านการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการภายใต้แผนงาน ความมั่นคงอาหารมุ่งสู่ปี พ.ศ. 2573

* เอกสารหลักการฉบับนี้เป็นไปโดยสมัครใจและไม่มีผลผูกพัน